

N:o 14.

Af herr **af Burén**, *angående tull å fotografikameror.*

Det lifliga intresse, hvarmed fotograferingskonsten under de senare åren omfattats, har haft till följd, att fotografiska apparater blifvit en beaktansvärd industri- och handelsartikel. Flerstädes i utlandet ha stora fabriksanläggningar uppstått för tillverkning af fotografikameror jemte öfriga till det fotografiska facket hörande artiklar. Främst på världsmarknaden står Eastman Company i New-York, hvars apparater under namnet Eastmans Kodak-kameror erhållit spridning öfver hela världen, och hvaraf årligen tusentals importeras till Sverige.

Sedan åtskilliga år bedrifves kameratillverkning äfven inom vårt land. De största importfirmorna på detta område föra vid sidan af utländska kameror äfven alster af svensk kameratillverkning, hvadan svenska handkameror torde vara temligen kända bland den fotograferande allmänheten.

Hvad som inom landet tillverkas är dock till kvantiteten en obetydlighet mot hvad som importeras. Kameror af varierande konstruktion och olika nationalitet fylla till trängsel den svenska marknaden. Ehuru inom landet tillverkas fotografikameror, fullt jemförliga med de bästa utländska, ha dock de senare åren att uppvisa en ständig och betydlig stegring af importen med samtidigt ökade svårigheter för afsättning af inhemsk tillverkning.

Genom den växande konkurrensen på världsmarknaden föranledas de större utländska fabrikanterna att alltmer lägga an på export på mindre stater såsom Sverige, hvarest den inhemska kameraindustrien med sitt mindre afsättningsfält och begränsade kapital är mindre konkurrenskraftig. Gynnande för importen äro derjemte de ringa fraktkostnaderna å denna artikel, hvarå vikt och volym äro obetydliga, jemfördt med priset.

På grund af dessa omständigheter äro för närvarande utsigterna för den svenska kameraindustriens bestånd och utveckling ganska ringa. Ehuru ej af större allmän betydelse torde dock denna omständighet jemte den i närmaste samband härmed stående årliga ökningen i importen af fotografiska apparater, hvarigenom allt större summor dragas ur landet, innebära en anledning att fästa Riksdagens uppmärksamhet på tullförhållandet på detta område.

De nu för fotografikameror gällande tullbestämmelsera äro tillkomna vid en tidpunkt, då importen af dylika artiklar var obetydlig och då ännu ingen inhemsk tillverkning egde rum. Införselsafgiften sattes därför från början lågt, och har densamma af orsaker, som nedan angifvas, ytterligare nedgått, så att för närvarande tullen å fotografikameror är väsentligt lägre än å andra fabriksalster af jemförlig art, hvarå tillverkning inom landet bedrifves. De flesta kameror, som importeras, äro dock tydligen att anse såsom lyx- eller nöjesartiklar, som finna köpare uteslutande bland de burgnare inom samhället och som därför utan ringaste olägenhet torde kunna beläggas med en något högre tull än den synnerligen obetydliga, som nu är gällande.

Jemte närmare redogörelse för tullförhållandet på detta område följer nedan ett förslag till ny tulltaxa för ifrågavarande artikel.

Vid tullbehandling hänföras fotografikameror dels till optiska instrument och dels till snickeriarbeten. Till optiska instrument med 2 kronor tull pr kilo hänföras de kameror, som inkomma försedda med optiska glas eller linser, under det att öfriga, ej med linser försedda kameror betraktas såsom snickeriarbeten med 60 öres tull pr kilo.

Med hänsyn till bruket och den deraf betingade konstruktionen kunna de fotografiska apparaterna indelas i tvenne skilda grupper, nemligen stationära kameror eller atelier- och reproduktionskameror, tillverkade uteslutande för atelierbruk, samt rese- eller turistkameror, som i motsats till de förra äro hopfällbara eller hopträngda till ett portativt format af minsta vikt och volym.

Den förra gruppens kameror tullbehandlas alla såsom snickeriarbeten. Som vigten å dessa stationära apparater är temligen stor, jemfördt med priset, är tullförhållandet här mindre oegentligt. Någon höjning af tullen äfven å dessa apparater torde dock ej få anses obefogad, ty ehuru i hufvudsak snickeriarbeten, äro dock atelierkameror optiska instrument med en mångfald af beslag och inventiösa anordningar, som göra värdet å desamma i förhållande till vigten betydligt högre än å snickeriprodukter i allmänhet.

Den ojemförligt största importen utgöres emellertid af den senare gruppens kameror, hvarunder innefattas s. k. hand- och stativkameror af

alla slag. Med 2 kronors tull pr kilo beläggas i regel handkameror, under det att stativkameror tulltaxeras efter 60 öre pr kilo. Hos alla dessa apparater äro ringa vigt och volym hufvudegenskaper. Genom användande af lättare materiel och genom talrika uppfinningar och förbättringar har vigten å dessa apparater betydligt reducerats, under det att genom ökade kraf på inventiös konstruktion och fulländadt utförande priset ej i motsvarande grad nedgått. En småningom skeende minskning af den ursprungliga införselsafgiften har häraf blifvit en följd.

Såsom de vanligaste bland här förekommande utländska handkameror må framhållas de förut omnämnda Kodak-kamerorna, tillverkade af Eastman Company. Vigten af dessa apparater kan anses variera mellan 0,2 och 2 kilo, och motsvarande importpriser torde ligga mellan 15 och 100 kronor. Tullafgiften för dessa apparater, utgående efter 2 kronor pr kilo, blir alltså 40 öre för en kamera å 15 kronor och 4 kronor för en dylik å 100 kronor, alltså i medeltal ej fullt 4 % af värdet.

Af öfriga utländska handkameror, som äro föremål för någon större svensk import, äro en del, såsom till exempel Murers Expresskameror, något tyngre i förhållande till priset, andra åter, såsom exempelvis Auschütz Momentapparater, kameror från optiska firmorna Zeiss och Goerz i Tyskland med flere åtskilligt dyrare, jemfördt med vigten. 4 å 5 % af värdet torde därför få anses vara den införselsafgift, som i genomsnitt efter taxan 2 kronor pr kilo påföres handkameror.

Ännu lägre ställer sig tullafgiften å de resekameror, stativkamerorna, som taxeras efter 60 öre pr kilo. Dessa apparater, merendels tillverkade af polerad mahogny och försedda med belgutdrag i likhet med atelierkamerorna, äro i olikhet mot dessa hopfällbara till bekvämt portativt format samt till vigten endast obetydligt tyngre än handkamerorna.

Mot en medelvigt å dessa apparater af 3 kilo torde kunna anses svara ett importpris af 60 kronor. Efter 60 öre pr kilo utgör tullafgiften kronor 1: 80 eller 3 % af värdet.

Att bibehålla dessa nu gällande låga tullsatser å fotografiska apparater kan ej gerna ur någon synpunkt anses lämpligt eller önskvärdt.

Vid ändring af gällande tullbestämmelser torde kunna bli fråga, huruvida värde- eller vigtförtullning vore lämpligast.

Värdéförtullning af fotografikameror, utgående med 15 %, är sedan förra året införd i Norge, oaktadt inhemsk tillverkning ej ännu der existerar. Dock torde värdéförtullning ej kunna anses i detta fall fullt lämplig. Oftast är nemligen priset å de importerade kamerorna väsentligt beroende af objektivets eller linsernas värde, och specielt denna del af kameran kan ej inom landet tillverkas. Värdetull skulle dessutom helt

säkert medföra en genomgående sänkning af kvaliteten å importen utan att afsevärdt minska densamma eller göra svenska kameraindustrien något väsentligt bättre situerad.

Vigtfull torde deremot medföra en i någon mån motsatt verkan, i det densamma komme att känbarare beröra införseln af billigare apparater. En tullsats, som verkade hämmande på importen af godtköpsapparater, torde vara fördelaktig och behöflig, ty dylika apparater äro i regel för sitt ändamål mer eller mindre odugliga och föranleda oftast den mindre kritiske köparen till ett resultatlöst offerande af tid och penningar.

Skilnaden i tullsatsen mellan stationära kameror och resekameror bör i öfverensstämmelse med viktförhållandet vara betydlig, särskildt som å de senare fordringarna på ringa vikt och volym ständigt växa, hvilket deremot ej är fallet beträffande de förra.

Mellan de olika slagen af resekameror finnes ej någon bestämd skilnad eller gräns, utan tvärt om finnas mellan hand- och stativkameror alla möjliga öfvergångsformer. Från resekamerorna skilja sig deremot bestämdt genom hela sin konstruktion atelierkamerorna. Särskildt kännetecknande för dessa är ett solidt, ej ledadt eller hopfällbart utdragsplan.

På anförda grunder och med stöd af ofvanstående redogörelse för tullförhållandet på detta område hemställer jag,

att Riksdagen måtte besluta följande tullsatser för fotografikameror:

Fotografikameror: atelierkameror vägende minst 5 kg.

pr st. jemte delar och tillbehör 1 kr. pr 1 kg.

Andra slag af fotografikameror jemte

delar och tillbehör..... 5 » » 1 »

Särskildt inkommande delar af fotografi-

kameror ..... 5 » » 1 »

Om remiss till bevillningsutskottet anhålles.

Stockholm den 27 januari 1902.

C. P. af Burén.